

Nr 585.

Av herrar **Utult** och **Svensson** i Ljungskile, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 261, angående vissa frågor rörande skärgårdstrafiken.*

Vid 1945 års riksdag väcktes de likalydande motionerna I: 135 av herr Gustavson i Guntorp m. fl. och II: 253 av herr Johansson i Öckerö m. fl. angående passbåtsförbindelse emellan öarna i Öckerö socken och Hjuvik i Torslanda socken samt öarna i Styrso socken och Saltholmen i Göteborgs stads område.

Såväl kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen som länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, vilka beretts tillfälle yttra sig över motionen, hade under vissa villkor tillstyrkt densamma.

I statsutskottets betänkande nr 210 år 1945 å s. 3 yttrades bland annat.

Av vad nu nämnts torde få anses klarlagt såväl att kommunikationerna mellan fastlandet och öarna i Göteborgs skärgård särskilt vintertid icke äro tillfredsställande som att vissa möjligheter bedömts förefinnas att åstadkomma en förbättring härutinnan. Då det måste framstå som en angelägenhet av vikt att kommunikationerna på ett skärgårdsområde med en bofast befolkning av den storleksordning, varom här är fråga, bliva tillgodosedda på ett med föreliggande förutsättningar möjligast bästa sätt, finner utskottet motiverat att spørsmålet om trafikbehovets tillgodoseende snarast möjligt underkastas fortsatt utredning genom det allmännas försorg.

Enligt utskottets förmenande är det icke nödvändigt att nu taga ställning till frågan på vilket sätt man i förevarande fall bör gå fram. Den ytterligare utredning, utskottet ansett böra verkställas, torde böra syfta till att förutsättningslöst pröva möjliga och lämpliga åtgärder till trafikförhållandenas förbättrande till rimliga kostnader. Sambandet mellan person- och lasttrafiken bör därvid givetvis beaktas och utredningen bör eftersträva att förebringa uppgifter rörande de ekonomiska betingelserna för den samlade trafikens ordnande ävensom rörande de kostnader från det allmänna (storleken av eventuella statsbidrag) som kunna ifrågakomma. Vidare hemställde utskottet, i anledning av motionerna I: 135 och II: 253, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa av utskottet åsyftad utredning rörande åtgärder till förbättrande av trafiken mellan fastlandet och ifrågavarande öar i Göteborgs skärgård ävensom att till riksdagen avlåta det förslag i ämnet, vartill utredningen må giva anledning.

Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag, och den 29 juni samma år bemyndigade Kungl. Maj:t chefen för kommunikationsdepartementet att tillkalla sakkunniga för att inom departementet biträda med fortsatt utredning rörande skärgårdarnas behov av förbättrade kommunikationer.

I februari innevarande år avlämnade den tillsatta utredningen sitt betänkande till statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet, och den 26 maj i år avlämnades en kungl. proposition, nr 261, i frågan.

Departementschefen avvisar häri tanken på att ordnandet av passbåtsförbindelse skulle ske genom väg- och vattenbyggnadsverkets försorg, vilket var motionärernas syftemål år 1945 och förordar i stället, att anslag skall kunna beviljas till passbåtar i varje särskilt fall.

Det har visat sig, att prövningen av dessa anslag i vissa fall kan taga lång tid i anspråk, så att vederbörande nödgas inställa passbåtsförbindelsen på grund av ovissheten huruvida bidrag kommer att utgå.

Enligt vår mening borde, såsom framhölls i ovan berörda motion år 1945, passbåtsförbindelsen ordnas i vägförvaltningens regi i sådana fall då statens järnvägar icke driva vederbörande busslinje. Vidare säger sig departementschefen icke vara beredd att i detta sammanhang taga ståndpunkt till utredningens förslag om inrättandet av vissa särskilda passbåtslinjer. Departementschefen anser däremot att dylika frågor torde få upptagas till prövning från fall till fall och bidrag beviljas inom ramen för tillgängliga anslagsmedel. Denna departementschefens inställning till passbåtstrafiken löser ingalunda skärgårdarnas trafikförhållanden. I Bohuslän finnes ett flertal trafikproblem av detta slag vilka utan dröjsmål borde lösas.

I fråga om Karlskrona skärgård är departementschefen av den uppfattningen, att särskilda åtgärder äro erforderliga för ett tillfredsställande ordnande av sjötrafiken och att det är motiverat att staten erhåller det avgörande inflytandet i nämnda område.

I Göteborgs skärgård däremot anser departementschefen det vara en kommunal angelägenhet.

Förslaget om att vissa kommuner tillsammans med Göteborgs stad eller enskilda skola träda i underhandlingar om bildandet av bolag, som skulle omhänderväsa trafiken, är i och för sig inget bidrag till frågans lösning.

Vi notera med tillfredsställelse, att i fråga om behovet av särskilda vintervägar (isvägar) torde hinder ej böra möta att länsstyrelserna kunna meddela förordnanden i dylika fall, liksom även att i de fall, där statens järnvägar äga busslinjen, statliga passbåtslinjer kunna drivas i väg- och vattenbyggnadsverkets regi.

I fråga om statliga farledsarbeten under nästa budgetår uttalar departementschefen, att pengar torde kunna ställas till förfogande av reserverade medel å anslaget till utvidgning och förbättring av statens fiskehamnar och farleder. Skulle statliga farledsarbeten bli aktuella under budgetåret 1948/49 synes Kungl. Maj:t sålunda avse att bestrida kostnaderna för dem från ett anslag, som hittills så gott som uteslutande använts till byggande av fiskehamnar och vars storlek torde ha beräknats uteslutande med hänsyn till behovet härav. Då de av riksdagen för innevarande och

för nästa budgetår redan anvisade anslagen till fiskehamnsbyggande äro mycket små, för budgetåret 1948/49 endast 1,5 milj. kronor mot av fiskehamnsutredningen på sin tid äskade 3,9 milj. kronor, kommer behovet av fiskehamnar att ytterligare eftersättas om från anslagen skola bestridas även kostnader för statliga farledsarbeten.

Enligt vår mening bör därför anvisas ett särskilt anslag för statliga farledsarbeten för budgetåret 1948/49.

Med hänvisning till vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 261 måtte för statliga farledsarbeten för budgetåret 1948/49 bevilja ett förslagsanslag om 120 000 kronor samt i övrigt beakta de synpunkter, som framförts i motionen.

Stockholm den 2 juni 1948.

Birger Utbult.

Waldemar Svensson.
